

Ξαναζούμε πάλι για ένα ακόμη καλοκαίρι, με τις πυρκαγιές (όπως τον χειμώνα με τις πλημμύρες) τις συνέπειες της διάλυσης της πολιτικής προστασίας, της δασοπροστασίας και της δασοπυρόσβεσης στη χώρα μας αλλά και σε όλη την «αναπτυγμένη» δύση. Μόνιμη επωδός όλων των αστικών κυβερνήσεων, μαζί και της δικής μας, είναι ότι για την ευθύνη των καταστροφών δεν φταίει η πολιτική της υποχρηματοδότησης αλλά οι «θεομηνίες», τα «ακραία» καιρικά φαινόμενα, η υπερθέρμανση του πλανήτη και η «κλιματική αλλαγή».

Ποια είναι η απάντηση που δίνουν; Επιτάχυνση της «πράσινης μετάβασης» με την προώθηση των ΑΠΕ, των «πράσινων» επενδύσεων και της ηλεκτροκίνησης, κατάργηση(;) των ορυκτών καυσίμων (λιγνίτης, πετρέλαιο, φυσικό αέριο) και ...*φυσικά η τεράστια αύξηση των πολεμικών εξοπλισμών.*

Σε πρόσφατο δημοσίευμα στον τοπικό τύπο της Φλώρινας διαβάζουμε καταγγελία πως παραχωρούνται περίπου 20.000 στρέμματα για τη δημιουργία ενός γιγαντιαίου φωτοβολταϊκού πάρκου ισχύος 1,5 GW στο Αμύνταιο, από κοινοπραξία της «ΔΕΗ Ανανεώσιμες» με τη γερμανική εταιρεία RWE.

Η Δ/νουσα Σύμβουλος της γερμανικής εταιρείας σχολίασε πως είναι το μεγαλύτερο φωτοβολταϊκό πάρκο της και ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης και είναι, σε έκταση, ελαφρώς μεγαλύτερο από τη Θεσσαλονίκη.

Η ίδια κοινοπραξία στο Κιλκίς έχει αδειοδοτηθεί για γιγαντιαίων διαστάσεων φωτοβολταϊκά πάρκα στο Κιλκίς (Κοτύλι και Νέο Σύρρακο 567 MWp) μέσα σε περιοχή Natura, δημιουργώντας νέες αντιδράσεις από περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Για τον τόπο που βρισκόμαστε, την Εύβοια, πρόσφατη έρευνα από το Εργαστήριο Διατήρησης της Βιοποικιλότητας του **Τμήματος Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων** για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις 98 ανεμογεννητριών που σχεδιάζονται στα βουνά της Κεντρικής Εύβοιας. που δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό LAND καταλήγει στο ερώτημα *«θυσιάζοντας την άγρια φύση για τις ΑΠΕ;»*.

Το έργο περιλαμβάνει 21 γήπεδα εγκατάστασης 98 ανεμογεννητριών συνολικής ισχύος 279,6 MW και σχεδιάζεται να κατασκευαστεί σε μια περιοχή μεγάλης φυσικότητας και οικολογικής αξία.

Η έκταση όλων των γηπέδων εγκατάστασης των 11 αιολικών σταθμών και των συνοδών έργων οδοποιίας είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου εντός του δικτύου Natura 2000 και συγκεκριμένα κατά 97% εντός της περιοχής Ζώνης Ειδικής Προστασίας με την επωνυμία «Όρη Κεντρικής Εύβοιας, παράκτια ζώνη και νησίδες»

Με βάση την έρευνα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, αν το έργο κατασκευαστεί, ο χαρακτήρας της άγριας φύσης θα μειωθεί απότομα από 49% σε 4% και ένα άγριο φυσικό τοπίο θα μετατραπεί σε βιομηχανική γη.

«Το έργο είναι ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα ακατάλληλου χωροταξικού σχεδιασμού σε εθνικό επίπεδο, το οποίο δεν θα πρέπει να αδειοδοτηθεί, καθώς θα εκβιομηχανίσει τη γη με πολύ σοβαρές επιπτώσεις στο έδαφος, στα δάση, στη λειτουργία του οικοσυστήματος και στα είδη». Σε αυτό το συμπέρασμα συνοψίζονται τα αποτελέσματα της αποκαλυπτικής επιστημονικής μελέτης.

Ο συγκεκριμένος Δήμος (Διρφύων-Μεσσαπίων) στον οποίο προγραμματίζονται να εγκατασταθούν οι ανεμογεννήτριες **είχε πληγεί από τη μεγάλη φωτιά της Βόρειας Εύβοιας και πρόσφατα νέα φωτιά έκαψε τον Πισσώνα**, ενώ πάντοτε πλανάται το ερώτημα αν συνδεόταν με αυτούς τους σχεδιασμούς.

Η Εύβοια, ειδικά η περιοχή της Καρυστίας, έχει επιβαρυνθεί υπέρμετρα από την εγκατάσταση αιολικών πάρκων.

Προκαλεί λοιπόν εύλογα ερωτηματικά πώς οι περίφημες και πολυδιαφημιζόμενες «πράσινες» επενδύσεις, που -όλως τυχαίως- είναι κυρίως γύρω από την ενέργεια και επενδύονται με το αφήγημα της κλιματικής κρίσης και αλλαγής, ξεσηκώνουν μεγάλες αντιδράσεις κυρίως από τους «οικολογίζοντες» που, πριν αυτές πάρουν αυτή την φαραωνική και άναρχη διάσταση, τις προωθούσαν και τις καλωσόριζαν.

Την ίδια στιγμή παρατηρούμε ότι άλλα σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα υποβαθμίζονται, ενώ και η χρηματοδότηση για την αντιμετώπισή τους συνεχώς συρρικνώνεται.

Η προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, η διαχείριση των υγρών και στερεών αποβλήτων, η προστασία των δασών, η αντιπλημμυρική προστασία, η υποβάθμιση του αστικού πρασίνου, οι τσιμεντουπόλεις, η ρύπανση του αέρα από την βιομηχανική δραστηριότητα κλπ δεν μπαίνουν στην ημερήσια διάταξη. Όταν τίθενται, γίνονται με έναν συμπληρωματικό και δευτερεύοντα τρόπο σε σχέση με τις «πράσινες» ενεργειακές υποδομές.

Αντίθετα όταν μια πυρκαγιά ή μια πλημμύρα συμβεί λόγω έλλειψης υποδομών χρησιμοποιείται η κλιματική κρίση ως το **φύλλο συκής** των κυβερνήσεων, για να δικαιολογήσουν την ανεπάρκειά τους.

Παράλληλα χρησιμοποιούνται και ως «απόδειξη» για την **αναγκαιότητα επιτάχυνσης** της μετάβασης στις πράσινες επενδύσεις γύρω από την ενέργεια και ό,τι σχετίζεται με αυτή. Ηλεκτροκίνηση, «έξυπνα» σπίτια, «έξυπνες» πόλεις κλπ

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι όλοι οι τρόποι παραγωγής και οι μορφές ενέργειας έχουν κοινωνικοοικονομικές και περιβαλλοντικές αιτίες και επιπτώσεις. Επίσης κάθε τεχνολογική ανακάλυψη και εφαρμογή συνδέεται άμεσα με το κοινωνικό σύστημα που τη δημιουργήσε.

Η καπιταλιστική κοινωνία, έχοντας δημιουργήσει μια σειρά προβλήματα (μεταξύ αυτών την καταστροφή του περιβάλλοντος και την υπερθέρμανση του πλανήτη), κάνει προσπάθειες «αυτοδιόρθωσης», μέσα από νέες τεχνολογικές καινοτομίες, **πάντα υποταγμένες στη λογική του κέρδους**. Πολλές μάλιστα τεχνολογικές ανακαλύψεις προέκυψαν σαν αποτέλεσμα ανάπτυξης και βελτίωσης των όπλων, της στρατιωτικής τέχνης και της πολεμικής βιομηχανίας.

Η αναζήτηση νέων τεχνολογιών, δηλαδή, δεν προκύπτει από το στόχο της βελτίωσης της ζωής των ανθρώπων, ο οποίος προκύπτει βέβαια πολλές φορές έμμεσα, **αλλά από τον άγριο ενδοκαπιταλιστικό και ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό για τον έλεγχο αγορών και πηγών πρώτων υλών και ενέργειας.**

Μόνο τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι **πρωτοπόρες στην προώθηση των ΑΠΕ είναι ιμπεριαλιστικές χώρες που δεν έχουν δικές τους πηγές πετρελαίου και φυσικού αερίου ή εύκολη πρόσβαση σε πηγές τρίτων, καθώς ελέγχονται από αντίπαλους**

ιμπεριαλιστές. Τέτοιες είναι οι Γαλλία-Γερμανία και συνολικά οι χώρες τις ΕΕ, με τις όποιες εσωτερικές τους αντιθέσεις και φυσικά η Κίνα η οποία είναι το βιομηχανικό εργαστήριο του πλανήτη.

Το Πεκίνο εξελίσσεται σε τεχνολογικό γίγαντα στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, της ηλεκτροκίνησης και της «πράσινης» καινοτομίας.

Σύμφωνα με το Παγκόσμιο Συμβούλιο Αιολικής Ενέργειας, περίπου το 60% της παγκόσμιας παραγωγικής ικανότητας ανεμογεννητριών εκτιμάται ότι βρίσκεται στην Κίνα.

Αντίστοιχα η «δεξαμενή σκέψης» CSIS (Center for Strategic and International Studies) σε έκθεσή της σημειώνει πως: **«Σήμερα η Κίνα κυριαρχεί στην παγκόσμια παραγωγή ηλιακής ενέργειας, με πάνω από 80% μερίδιο αγοράς, παράγοντας πάνελ που κοστίζουν μόλις 0,10 δολάρια ανά watt».**

Εξηγούσε πως «στα τέλη της δεκαετίας του 1990 οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν ο μεγαλύτερος παραγωγός ηλιακών συλλεκτών παγκοσμίως. Ωστόσο η ηλιακή βιομηχανία των ΗΠΑ ξεπεράστηκε από την Ιαπωνία, η οποία στη συνέχεια ξεπεράστηκε από τη Γερμανία και τελικά εκείνη ξεπεράστηκε από την Κίνα το 2008. Μέχρι εκείνη τη στιγμή το μέσο ηλιακό πάνελ κόστιζε 4,40 δολάρια ανά watt».

Επισήμανε ακόμη η έκθεση ότι «οι Ηνωμένες Πολιτείες, για να αποφύγουν την εξάρτηση από τον στρατηγικό τους αντίπαλο για μια βασική τεχνολογία, έχουν επιβάλει διάφορα εμπορικά μέτρα από το 2012 για να περιορίσουν την πρόσβαση των κινεζικών πάνελ στην αγορά και να προστατεύσουν τις εγχώριες βιομηχανίες ηλιακής ενέργειας».

Η ΕΕ στους «πράσινους» σχεδιασμούς της δέχθηκε μεγάλο πλήγμα με τη στοίχιση στο πλευρό των ΗΠΑ του Μπάιντεν στην Ουκρανία και την επιβολή κυρώσεων στην Ρωσία. Ειδικά η Γερμανία με την καταστροφή των αγωγών Nord Stream I και II που θα έφερναν φτηνό φυσικό αέριο από την Ρωσία, δέχθηκε μεγάλο πλήγμα στην ανταγωνιστικότητά της. Θυμίζουμε ότι το φυσικό αέριο αν και ορυκτό καύσιμο, που συμβάλλει στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, αν και λιγότερο από τον άνθρακα και το πετρέλαιο, βαφτίστηκε καύσιμο μετάβασης. Σε αυτό το πλαίσιο η ευρωπαϊκή οικονομία εξαρτήθηκε από τις ΗΠΑ για την τροφοδοσία της με το πανάκριβο αμερικανικό υγροποιημένο φυσικό αέριο (LNG).

Αυτό επικυρώθηκε στην πρόσφατη **συμφωνία ΗΠΑ – ΕΕ** για τους δασμούς στην οποία η ΕΕ υποχρεώθηκε να προμηθευτεί από τις ΗΠΑ LNG, πετρέλαιο και προϊόντα πυρηνικής ενέργειας (πυρηνικό καύσιμο), 750 δισ. δολαρίων (700 δισ. ευρώ) τα επόμενα τρία χρόνια. Σκοπός είναι να αντικαταστήσει, εν μέρει, το ρωσικό φυσικό αέριο και πετρέλαιο στην αγορά της ΕΕ.

Μπροστά στους εκβιασμούς για τους δασμούς του «πατερούλη» Τραμπ πάνε περίπατο οι οικολογικές ευαισθησίες των Βρυξελλών.

Από την άλλη **στις ΗΠΑ** στο πλαίσιο της **ενδοαστικής αντιπαράθεσης**, η οποία εκφράζεται με την αβυσσαλέα σύγκρουση Ρεπουμπλικάνων και Δημοκρατικών αλλά και με την γελοία σύγκρουση του Τραμπ με τον Μασκ, εμπλέκεται και η προώθηση και με τι ρυθμό, η «πράσινη μετάβαση».

Ενώ οι κυβερνήσεις των Δημοκρατικών ευνοούσαν τα «πράσινα» μονοπώλια οι κυβερνήσεις του Τραμπ ορκίζονται στο σλόγκαν των Αμερικανών πετρελαιιάδων «drill

baby drill». Εκτιμούν ότι ο έλεγχος της παραγωγής και τη τιμής του πετρελαίου και του φυσικού αερίου θα τους φέρει σε ισχυρότερη θέση σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους.

Γι' αυτό και η πρώτη κυβέρνηση Τραμπ βγήκε από τη συνθήκη του Παρισιού για το κλίμα καθώς θεωρούσε ότι αποτελεί στενό κορσέ στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Το σπάσιμο της συμφωνίας για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν την ίδια περίοδο είχε και έναν τέτοιο χαρακτήρα καθώς έκοβε μια ενεργειακή πηγή τροφοδοσίας της ΕΕ και δημιουργούσε έναν μοχλό πίεσης στην Κίνα που χρειάζεται τεράστια ποσά ενέργειας για τη βιομηχανική της ανάπτυξη.

Ακόμη και ο πρόσφατος πόλεμος με το Ιράν είχε μια τέτοια πτυχή καθώς υπονόμει μια λύση του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν που ευνοούσαν οι δυτικοευρωπαίοι η οποίοι έχουν αναγκαστεί να διακόψουν σχέσεις με την Ρωσία και τους ενεργειακούς της πόρους.

Πρόσφατα ο Τραμπ κατά την επίσκεψή του στην Βρετανία αλλά και κατά τη συνάντησή του με τη Φον ντερ Λάιεν, επιτέθηκε με σφοδρότητα στις ανεμογεννήτριες χαρακτηρίζοντάς την ενέργεια που παράγουν ως την «χειρότερη και πιο ακριβή μορφή» και ότι δημιουργούν τεράστια περιβαλλοντικά προβλήματα μετά τον κύκλο ζωής τους.

Πάντως τα στοιχεία φαίνονται να τον δικαιώνουν.

Το 2019 υπολογιζόταν ότι τα ορυκτά καύσιμα τροφοδοτούσαν το 84% της παγκόσμιας ενέργειας, ενώ οι ανανεώσιμες εναλλακτικές πηγές μόλις το 2% με 3%. Αυτό αποτελεί μια μικρή υποχώρηση του ποσοστού των ορυκτών κατά 3% μέσα σε... δύο δεκαετίες. Υπολογίζεται ότι χρειάστηκαν περίπου δύο τρισεκατομμύρια δολάρια για να επιτευχθεί αυτή η μικρή αλλαγή. Παράλληλα, το ίδιο διάστημα η παγκόσμια ενεργειακή κατανάλωση ανέβηκε κατά 50%.

Την ίδια χρονιά η παγκόσμια οικονομία για να λειτουργήσει χρειαζόταν 35 δισεκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου, συν το αντίστοιχο 30 δισεκατομμυρίων από αέριο, συν το αντίστοιχο 28 δισεκατομμυρίων από άνθρακα. Για να υπάρξει μια μετάβαση σε ανανεώσιμες πηγές τα επόμενα είκοσι χρόνια, αυτό θα χρειαζόταν μια αύξηση της παραγωγής ενέργειας από αυτές κατά 90 φορές. Χρειάστηκε μισός αιώνας ώστε να δεκαπλασιαστεί η παραγωγή ενέργειας από το πετρέλαιο και το αέριο.

Γι' αυτό και ο βασικός ανταγωνιστής των ΗΠΑ, η Κίνα, παράλληλα με την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας κάνει συμφωνίες με τη Ρωσία, το Ιράν, τη Σαουδική Αραβία, τη Βενεζουέλα κλπ για την τροφοδοσία της οικονομικής της ανάπτυξης με φυσικό αέριο και πετρέλαιο και συνάπτει διεθνείς συμμαχίες με αυτές τις χώρες όπως οι BRICS και ο SCO (Οργανισμός Συνεργασίας της Σαγκάης).

Παράλληλα έχει εντείνει τις έρευνες για την ανακάλυψη δικών της πηγών ορυκτών καυσίμων ενώ και οι εντάσεις, με γειτονικές της χώρες, για τις θαλάσσιες ζώνες στη θάλασσα της Νότιας Κίνας έχουν και ένα τέτοιο χαρακτήρα.

Στην ημερήσια διάταξη έχει μπει και η επέκταση παραγωγής ηλεκτρισμού από ατομική ενέργεια που μάλιστα από διάφορους ευρωπαϊκούς κύκλους βαφτίζεται και ως «πράσινη» ή ως μεταβατική μορφή.

Στην πραγματικότητα λοιπόν για να λειτουργήσει όλο το καπιταλιστικό σύστημα στη βάση της «πράσινης» ενέργειας θα έπρεπε να καλυφθεί ένα ασύλληπτο ποσοστό των

πεδιάδων, των βουνών, των δασών και των θαλασσών της γης με αυτές τις εφαρμογές. Θα οξυνόταν το πρόβλημα που υποτίθεται ότι γίνεται προσπάθεια να λυθεί.

Ένα άλλο θέμα είναι, επίσης, η αποθήκευση ενέργειας. Πάλι με την τεχνολογία του 2019, η αποθήκευση ενός βαρελιού πετρελαίου κόστιζε λιγότερο από ένα δολάριο. Όμως το να αποθηκευτεί ενέργεια ανάλογη του ενός βαρελιού πετρελαίου κόστιζε περίπου 200 δολάρια με τη χρήση μπαταριών, αν και φυσικά η τεχνολογία προχωράει.

Μία άλλη πτυχή γύρω από την «πράσινη μετάβαση» είναι ο έλεγχος των πηγών «κρίσιμων ορυκτών» όπως οι σπάνιες γαίες δημιουργώντας άλλο ένα πεδίο ανταγωνισμού μεταξύ των ιμπεριαλιστών καθώς η μερίδα του λέοντος βρίσκεται στην Κίνα. Σημαντικές χαρτογραφημένες ποσότητες βρίσκονται και στην Ουκρανία. Σε αυτές έβαλε χέρι ο Τραμπ με την πρόσφατη συμφωνία Ουκρανίας – ΗΠΑ ενώ σημαντικές ποσότητες είναι στην, υπό ρωσική κατοχή, ανατολική Ουκρανία.

Η Παγκόσμια Τράπεζα προβλέπει ότι μέχρι το 2050 οι ανάγκες για ορυκτές ύλες θα αυξηθούν κατά 300% για την παραγωγή ανεμογεννητριών, κατά 200% για τα φωτοβολταϊκά και κατά 1.000% για τις μπαταρίες. Με βάση τα στοιχεία του 2019 η Κίνα είναι η πρώτη παραγωγός χώρα με περίπου 130.000 MT ετήσια παραγωγή και ακολουθούν οι ΗΠΑ, με περίπου 25.000 MT ετήσια παραγωγή, η Μιανμάρ, η Αυστραλία και η Ινδία.

Στην Ελλάδα η κυβέρνηση Μητσοτάκη διάλυσε τη ΛΑΡΚΟ που ήταν από τις μεγαλύτερες εταιρείες παγκοσμίως στην παραγωγή σιδηρονικελίου, από ιδιόκτητα μεταλλεία, απαραίτητου για την παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα, ενώ είχε διαπιστωθεί και η παρουσία κοβαλτίου στα μεταλλεύματά της. Το κοβάλτιο έχει χαρακτηριστεί από την ΕΕ, ως «στρατηγικό» ορυκτό καθώς συνδέεται με την δημιουργία μπαταριών, όπως φυσικά και το νικέλιο.

Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο Γ.Γ. του ΟΗΕ Γκουτέρες «ένας κόσμος που τροφοδοτείται από ανανεώσιμη πηγές ενέργειας είναι ένας κόσμος πεινασμένος για κρίσιμα ορυκτά». Την ίδια στιγμή ο ΟΗΕ σημειώνει ότι η εξόρυξη για ορισμένες από τις βασικές πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται στις «πράσινες» τεχνολογίες σχετίζονται με παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, παιδική εργασία και βία καθώς και σοβαρές περιβαλλοντικές ζημιές, κυρίως σε χώρες του τρίτου κόσμου.

Περιβαλλοντικά προβλήματα που υποτίθεται ότι θα έλυναν οι «πράσινες» τεχνολογίες. Αποδεικνύεται δηλαδή ότι η απάντηση στο περιβαλλοντικό ζήτημα δεν είναι τεχνική, για το αν αυτή ή εκείνη η «πράσινη» τεχνολογία θα προωθηθεί ή ποιο ενεργειακό μείγμα θα επικρατήσει. Είναι αμιγώς πολιτική και συνδέεται με τις ίδιες τις αντιφάσεις του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος που, αδηφάγο μπροστά στο κυνήγι του ανώτατου κέρδους, καταστρέφει το περιβάλλον και γι' αυτό πρέπει να ανατραπεί.

Στην πατρίδα μας οι κυβερνήσεις της υποτέλειας και της εξάρτησης, με σημαιοφόρο την κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχουν ρίξει στο πυρ το εξώτερο τον βασικό ιδιόκτητο ενεργειακό πόρο της χώρας, τον λιγνίτη και «πρωτοπορούν» στην απολιγνιτοποίηση που επιβάλλει η ΕΕ.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη εμφανίζεται «πρωτοπόρος» στην προώθηση των ΑΠΕ και προχώρησε με βίαιο τρόπο στο κλείσιμο των λιγνιτικών εργοστασίων της ΔΕΗ,

βυθίζοντας ολόκληρες περιοχές στην φτώχεια και την ανεργία (Δυτική Μακεδονία, Πελοπόννησο-Μεγαλόπολη). Παράλληλα έχει **εξαρτήσει** την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας **στην εισαγωγή φυσικού αερίου, είτε μέσω αγωγών είτε με LNG και στην εισαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από γειτονικές χώρες.**

Όλα αυτά μαζί με το **χρηματιστήριο ενέργειας** έχουν εκτινάξει τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος. Τα λαϊκά νοικοκυριά στενάζουν από την ακρίβεια ενώ πρέπει να έχουν πτυχίο ηλεκτρολόγου μηχανικού για να αποφασίσουν ποιο τιμολόγιο πρέπει να επιλέξουν. **Την ίδια στιγμή οι 5 μεγαλύτεροι πάροχοι ενέργειας μόνο για το α τρίμηνο του 2024 (δεν υπάρχουν στοιχεία για το 2025) είχαν κέρδη προ φόρων 792 εκ. ευρώ έναντι 610 εκ. ευρώ για την ίδια περίοδο του 2023.** Μάλιστα στην περίοδο αυτή επικράτησε **μείωση** των πωλήσεων ηλεκτρικού ρεύματος και υποχώρηση της τιμής στην χονδρεμπορική αγορά. Άρα οι εταιρείες αύξησαν το ποσοστό κέδρους επί των πωλήσεων, που πλήρωσαν τα λαϊκά νοικοκυριά.

Οι τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος στην Ελλάδα εξακολουθούν να παραμένουν σε επίπεδα σημαντικά υψηλότερα από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Από 1 Αυγούστου θα έχουμε και νέες αυξήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα.

Η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος αυξήθηκε από το 2019 μέχρι σήμερα κατά 45% (και κατά 23% τον Ιούνιο του 2025 σε σχέση με τον Ιούνιο του 2024 με βάση στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ).

Το 2009, όπου υπήρχε μόνο η δημόσια ΔΕΗ, η συνολική ετήσια κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας ήταν 52,8 TWh (τετραβάτρες) και η αξία των λογαριασμών ρεύματος όλων των Ελλήνων καταναλωτών έφτανε τα 6 δισ. ευρώ.

Το 2024, στην «απελευθερωμένη αγορά» με το Χρηματιστήριο Ενέργειας και το καρτέλ παραγωγών - παρόχων, η κατανάλωση ήταν κοντά στα 50 TWh, ενώ η αξία των λογαριασμών είναι υπερδιπλάσια του 2009, πλησιάζοντας τα 15 δισ. ευρώ!

Δηλαδή σχεδόν 3 φορές περισσότερα.

Επιπλέον ραγδαία επιδείνωση παρουσιάζουν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, με τους **απλήρωτους λογαριασμούς να αγγίζουν τα 3,4 δισ. ευρώ** το 2024, σημειώνοντας αύξηση σχεδόν 40% σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Περίπου 1,6 δισ. ευρώ από τα συνολικά ανεξόφλητα ποσά αφορούν καταναλωτές που έχουν αλλάξει πάροχο, χωρίς εξόφληση των παλαιών υποχρεώσεων.

Η υποκρισία της κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι τέτοια που την ίδια στιγμή που μιλούν για την «πράσινη μετάβαση» **εκχωρούν θαλάσσια οικόπεδα σε αμερικανικές εταιρίες για έρευνα και εκμετάλλευση για φυσικό αέριο και πετρέλαιο νότια της Κρήτης, ενώ κάνουν έρευνες για πετρέλαιο στα βουνά της Ηπείρου, το Ιόνιο και τη Δυτική Ελλάδα.** Μάλιστα συνδέουν αυτές τις ενέργειες με την προστασία των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας από τις τουρκικές διεκδικήσεις.

Την ίδια ώρα η Γερμανία, κύριος παραγωγός ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών, εξακολουθεί να παράγει το 40% της ενέργειάς της από λιγνίτη.

Η Γαλλία, ένθερμος υποστηρικτής και αυτή των ΑΠΕ, παράγει το 48% της ηλεκτρικής της ενέργειας από πυρηνικούς αντιδραστήρες! Το 25% και πλέον της ενέργειας που παράγεται σε χώρες της ΕΕ προέρχεται από πυρηνικά εργοστάσια.

Μόνο εμείς εδώ στη Ελλάδα, «υπάκουοι» -όπως πάντα- παράγουμε το 2024 σχεδόν το 50% της ενέργειας από ΑΠΕ διπλάσιο από το 2013, την ώρα που εισάγουμε όλο σχεδόν τον αναγκαίο εξοπλισμό και εκχωρούμε την ενεργειακή ανεξαρτησία της χώρας.